

[Foged.]

Jeg takker finansministeren for, at han dog giver tilsagn om, at der vil blive udsendt et cirkulære, hvori man tager problemet op om, at tyngende gældsforhold skal bedømmes ensartet. De bliver aldrig ensartet bedømt fra amt til amt. Jeg ved, at den tidligere finansminister Kampmann også udsendte et cirkulære desangående, og jeg har ikke hørt noget som helst om, at det hjælp; der var stadig væk vidt forskellig administration fra amt til amt. Derfor beder vi om, at det bliver mere retningsgivende, at det er en ret, man har.

Finansministeren fører også ind i billedet, at de unge, der etablerer sig i lejet lokale inde i byerne, ikke kan få lempelse efter de samme regler. Der er kun den forskel i forhold til landbruget, at dér har man fast ejendom med særregler, som nøje kan præciseres under de vilkår, der gælder for dem, som har tyngende gældsforhold, mens man overhovedet ikke bruger ordene „tyngende gældsforhold“ i alle de andre tilfælde, hvor man giver tilskud, heller ikke — det er måske lidt tidligt at komme med det — i den nye egnsudviklingslov; tværtimod skriver man dér, at velfunderede virksomheder måske med fordel ville kunne placere sig i disse områder og få denne skattefrihed. Dér er det „velfunderede virksomheder“, mens det her er unge med „tyngende gældsforhold“. Man bruger altså ikke transskriteriet andre steder, kun på dette område. Og hvad angår de unge i lejede lokaler inde i byerne, så har disse unge jo lagerafskrivninger, og det hele har en helt anden form, men dermed være ikke sagt, at de har ringere vilkår, måske tværtimod, de har andre muligheder, som ikke gives for landbrugets unge. Det er derfor, jeg mener, det endnu er værd at overveje, om man ikke har forskelsbehandlet nogle i mange, mange år. Jeg husker, at det samme var tilfældet, da afskrivningsreglerne som helhed kom til debat i 1957; da var der nogle befolkningsgrupper, der havde haft dem i årevis, og først i 1957 blev der lighed for loven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af stiftelsen og sammenbruddet af sammenslutningen Boss of Scandinavia [af K. Axel Nielsen m.fl.]

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. IV) findes i tillæg A. sp. 229, fremsættelsen i tidenden sp. 92).

Sagen sattes til forhandling.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg vil gerne indledningsvis sige, at det turde være indlysende, at regeringen har ganske den samme interesse som forslagsstillerne i, at omstændighederne i forbindelse med stiftelsen og sammenbruddet af sammenslutningen Boss of Scandinavia klarlægges til bunds og i alle sagens aspekter. Det gælder både det strafferetlige, som må finde sin afgørelse i forbindelse med den verserende retssag, og en undersøgelse som den foreslåede med sigte på at belyse, om de opståede tab kunne være afværget ved ændret lov eller ændret administrativ praksis.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed citere dagbladet Aktuelt for den 8. oktober i år, hvor man under overskrifterne „Regeringen må være med til at tage fat“, „Kraftig opfordring fra socialdemokratiet til regeringen om handling på to højaktuelle områder“ — hvoraf det ene er Bossagen — og endelig „Afslag vil gøre dårligt indtryk på befolkningen“ skriver:

„Socialdemokratiets forretningsudvalg må opfordre til, at den beslutning om en undersøgelse af Bossaffæren, som socialdemokratiet har stillet forslag om i folketinget, bliver vedtaget. Afgørende for, om der kan blive flertal, er det, at et antal folketingsmedlemmer fra regeringsblokken stemmer for beslutningen, der pålægger regeringen at foretage undersøgelsen — eller i det mindste undlader at